

Μετα τόν σεισμόν τοῦ 1891, ὡς γράφει ἐν τῇ ἡμερίδι "Κωνσταντινούπολις τῆς
31 ης Ἰανουαρίου 1898 ὁ νῦν πρῶν Μητροπολίτης Ἐάνθης κ. Πολύκαρπος, ὁ εὐσεβὴς
ἔρημίτης καί περ ἀναγκασθεὶς νά διανυκτερεύῃ ἐν μικρῷ παραπήγματι, ἀπέναντι τῶν
ἔρειπίων τῆς πεφλημένης αὐτῷ σκῆτης στηθέντι, δέν ἀπώλεσε τό θάρρος, ἀλλ' ἔχων
ἀκράδαντον πεποίθησιν εἰς τήν παντοδύναμον εὐσπλαχνίαν τοῦ Θεοῦ, ἠλόγα τό
πάνάγιον αὐτοῦ ὄνομα καί ἐδέετο, ὥπως πᾶσαι μὲν αἱ ἐκ ταύτης καταστροφεῖσαι οἰ-
κοδομαί ἐπί τό κρεῖττον, πρός χάρακ τῶν ἰδιοκτητῶν, ἀνοικοδοιηθῶσιν, ἡ δέ ἱερά
αὐτοῦ Σκῆτη ἐκ μέσου τῶν ἔρειπίων, ὡς φοῖνιξ εὐθυτενῆς ἀναθάλη. Καί ὄντως, μι-
κρόν μετὰ τήν πάροδον τῆς δεινῆς ἐκείνης τοῦ σειμοῦ ἀπειλῆς, καταρρίψας ἅπαντα
τά τῆς οἰκοδομῆς ἠρειπωμένα καί ἐτοιμόρροπα μέρη, ἐπιχειρεῖ τήν ἐκ νέων βάθρων
ἀνοικόδομησιν τοῦ τε ἱεροῦ ναοῦ καί τῶν κελλίων. Πρῶτος ἐπί τῷ σκοπῷ τούτῳ τόν
πενιχρόν αὐτοῦ ὀβολόν κατέθηκεν ὁ τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμᾶς χαράττων, δεύτερος
ἐπιφαίνεται, διά γενναίας συνεισφορᾶς, ὁ πρῶν Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κύρ Νικό-
δημος, τούτῳ ἐπηκολούθησαν ἡ Α.Ε. Κωστῆκης Ἀνθόπουλος πασᾶς, ἡ Α.Ε. ὁ ἀρχίατρος
τῶν ἀνακτόρων Σπ. Μαυρογένης πασᾶς, ἡ Α.Ε. ὁ τέως ἐν Κων/πόλει πρεσβευτῆς τῆς
Ρωσσίας Νεχίδωφ, ὁ ἀξιότιμος κύρ Κ. Ἡλιάσκος καί ἄλλοι. Καί ὁ μὲν Ναῖσκος ἀνοι-
κοδομηθεὶς ἐπί διπλασίου σχεδόν μεγέθους τοῦ ἐκ τοῦ σειμοῦ παθόντος ἀποτελεῖται
ἐκ 15 πηχ. πλάτους καί 10 πηχ. ὕψους, ἡ δέ Σκῆτη μονόροφος οὐσα συνίσταται ἐξ
25 πῆχ. μήκους καί πλάτους ἐξ 25 πῆχ. Περιέχει δέ ἐν μέρει τῇ νοτίῳ πλευρᾷ κελλίον
3 ἐν δέ τῇ βορείῳ κελλίον 4, ἐκατέρωθεν δέ τῶν πλευρῶν ἀνατολικῶς, κατὰ τήν εἴσο-
δον ἀνά μίαν εὐρείαν αἴθουσαν, ἐν ἐκατέρῃ τῆς ὁποίας ὑπάρχει βρύσις μαρμαρίνη ὑ-
περθεν τῆς μιᾶς τούτων ἐπί πλακός μαρμαρίνης ἐστὶν ἐγκεχαραγμένον λαμπρόν ἱαμβι-
κόν ἐπίγραμμα, ἀνῆκον εἰς τὴν ὀξύν κάλαμον τοῦ μεγάλου οἰκονόμου, ἔχον δέ ὡς
ἔπεται :

"Ἀνθρωπε μοι πρόσελθε, πλήσον ὕδριαν, καί πίθι διψῶν, καί ρυπῶν λοῦσαι
δέμας. Πλήν μοι τό οὖς σου κλίνων εἶπώ σοι τάδε. Ὡς ρεῖσις καί σύ ρεῖς, παρέρχη,
σωφρόνει".

ΑΩΞΗ Μαρτίου κε.

Συγκοινωνοὶ δέ ἡ Σκῆτη μετὰ τῆς χώρας μὲν διὰ μιᾶς λεωφόρου, ἀφ' ἧς φαίνεται
ὁ πευκολιμῆν ὅτε μὲν μέ διαυγῆ καί κρυστάλλινα ὅτε δέ μέ θολά καί ἐξωγκωμένα ὕ-
δατα, καί δι' ἑτέρας ἀμαξιτῆς ὁδοῦ, ἀφ' ἧς διακρίνεται ἡ Ἀντιγόνη, ἡ Πρώτη καί αἱ

λοιπαί τῆς Προποντίδος ἀκατοίκητοι νῆσοι, μετὰ δέ τοῦ Τριᾶμι Λιμανή, διὰ δύο ἐπίσης ὁδῶν, τῆς μιᾶς λεωφόρου καί τῆς ἑτέρας ἀμαξιτῆς, ἑτέρα δέ ὁδός, ἡ τοῦ ἀειμνήστου Νικολάου Πασπαλλῆ, τοῦ ἀχωρίστου τούτου τῆς Σκῆτης, ἐν σχήματι λαίχου μοναχοῦ, ἄρχεται ἀπό τῆς νοτιανατολικῆς εἰσόδου αὐτῆς καί λήγει κάτωθεν, φέρουσα πρὸς τὴν παραλίαν τοῦ εἰρημένου λιμενίσκου. Παρά τὴν ὁδὸν ταύτην ἔνθεν κάκειθεν ὑπάρχει μικρὸν νεκροταφεῖον, ἐνῶ διακρίνονται τὰ μνήματα τῶν ἀειμνήστων Ἰωάσαφ τοῦ ἀναχωρητοῦ, Χατζῆ Ἰωάννου Μιχαηλίδου, δωρητοῦ τῆς Σκῆτης καί πατρός τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου Παντελάκη ἐφέντη, λογοκριτοῦ τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, Ἰωάννου Ζωγραφίδου, πατροῦ, Ἀτωνάκη Οἰκονόμου τῆς ἑλληνο^{αυτοῦ}τουρκικῆς σχολῆς καί ἄλλων, κατὰ δέ τὴν βόρειον εἴσοδον τῆς Σκῆτης κεῖται ὁ τάφος τῆς μακαρίτιδος Εὐφροσύνης Ἀνδρῖκου ἐφ. καί ἐντός τοῦ ναοῦ δύο ἕτεροι καλυπτόμενοι ὑπὸ μαρμαρίνων ἐπιγεγραμμένων πλακῶν.

Ἐκκλησιαστικῶς ὑπάγεται ὑπὸ τὴν ἄμεσον δικαιοδοσίαν τῶν σεβαστῶν Πατριαρχείων ὡς καί ἡ ἑλληνικὴ ἐμπορικὴ σχολὴ ἐπὶ τοῦ γηπέδου τῆς ὁποίας, ὡς εἴρηται, ἐστὶ ἀκοδομημένη καί ὡς εἰκός ἐν ταῖς ἑραῖς ἀκολουθίας καί λοιπαῖς ἱεροτελεσφαίαις τελεῖται ἐν αὐτῇ τό μνημόσυνον τοῦ κατὰ καιρὸν Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Ὁ γλυκὺς τούτος τρόπος ἐρημίτης Ἀρσένιας διὰ τῆς εὐαρμόστου αὐτοῦ πρὸς πάντας συμπεριφορᾶς, διὰ τῆς χριστιανικῆς πολιτείας, τοῦ ἀδόλου καί εἰλικρινοῦς τῆς καρδίας αὐτοῦ καί τῆς ἀσπηρᾶς αὐτοῦ μωσαϊκῆς ζωῆς, καλῶς γινώσκοντος ἄλλω^{τε} τε καί τὰς σημερινὰς ~~φθρήχας~~ τοῦ βίου περιστάσεις, καί τὰς κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἀναφουμένους χρείας καί ἀνάγκας ἐπ' ἀγαθῶ χρώμενος, γινόμενος δηλονότι κατὰ τὸν Ἀπόστολον τῶν ἔθνων "τά πάντα τοῖς πᾶσι ἵνα τοὺς πάντας κερδίση", κατάρθωσε νά ἀγαπηθῆ καί ἐκτιμηθῆ δεόντως παρά πάντων τῶν ὀπωσθήποτε αὐτῶν γνωρισάντων, Πατριάρχαι Ἀρχιερεῖς καί πολλοί τοῦ Γένους ἡμῶν λογάδες, μεγιστᾶνες καί ἄρχοντες πάσης φυλῆς καί θρησκείματος, ὑψηλά κατέχοντες ἀξιώματα, ἐτίμησαν αὐτόν, διὰ τῆς εὐνοίας καί τῆς πολυτίμου αὐτῶν φιλίας καί τὴν πρὸς αὐτόν ἐκτίμησιν καί ἀγάπην τὴν λόγῳ τε καί ἔργῳ πολλάκις ἐξεδήλωσαν. Οἱ πένητες καί δὴ οἱ τῆς ἑρατεινῆς χάκλης σέβονται ἀληθῶς καί ὡς προστάτην καί κηδεμόνα αὐτῶν ἐκτιμῶσι, τό ὄνομα αὐτοῦ κατέστη πασίγνωστον καί ἡ περί αὐτοῦ ὡς καί πνευματικοῦ πατρός φήμη οὐ μόνον ἐν τοῖς πέριξ τῆς πρωτευούσης ἀφίκετο, ἀλλὰ καί εἰς μακρυνὰς χώρας; ὅθεν ἔστιν ὅτε πρὸς αὐτόν σπεύδουσι.

Ὁ δὲ ἀοίδημος Μητροπολίτης Νικομηδείας Διονύσιος ἐκτιμῶν τὰς σπανίας τοῦ ἀνδρός ἀρετὰ ἀπέστειλεν αὐτὸν ἀνά τὴν θεοσώστον αὐτοῦ Ἐπαρχίαν ἵνα ἐξομολογῇ τοὺς χριστιανούς τ' ἀθρόους πρὸς αὐτὸν ^{ἐπὶ τούτῳ} ~~πρὸς αὐτὸν~~ ^{πρὸς ἐπιτοχούμενους} ~~προσεχομένους~~. Ἀγαπῶν δὲ ὑπέρβαλλόντως καὶ περί πλείστου ποιούμενος πᾶν τὸ θεολογικόν, ἰδιαιτέραν αἰσθάνεται συμπάθειαν πρὸς τὴν ἱεράν θεολογικὴν σχολήν, ἧς τοὺς ἱεροσπουδαστάς διὰ πατρικῆς ὄντως περιβάλλει στοργῆς, τινὰς δὲ τούτων καὶ ἰδίαις ἐξεπαύδουσε δαπάναις, οἷον τὸν καθηγητὴν αὐτῆς ἀρχιμ. Εἰρηναῖον (1), τὸν ἱερολ. ἀρχιδιάκονον τοῦ Ἀγ. Ἐφέσου Ἀρσένιον (2) Ἀθεντούλην καὶ ἄλλους ἄλλως πολλάκις ἐβοήθησε καὶ ἐξακολουθεῖ καὶ νῦν ἔτι τὸ αὐτὸ ποιῶν, ἀγαπῶν δὲ καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν χρησίμων βιβλίων κατήρτισε βαθμηδὸν μθκράν βιβλιοθήκην, ἣτις σὺν τῷ χρόνῳ ἐλπίζεται ὅτι θ' ἀριθμῇ ἱκανοὺς τόμους διαφόρων συγγραμμάτων. Μεγίστην δὲ τῷ ὄντι καὶ σωτήριον ἐπὶ τῶν καρδιῶν καὶ τοῦ πνεύματος τῶν χριστιανῶν ἐπιρροὴν ἐξασκεῖ, καὶ ἀπάραμιλλος δείκνυται, προκειμένου περὶ σύδιαιλλαγῆς τῶν πρὸς ἀλλήλους τυχόν διαμαχομένων, μόνῃ ἢ ἐνώπιον αὐτοῦ παρουσία τούτων ἀρκεῖ ὅπως ἀφοπλίση τὸν ὑπὸ θυμοῦ κατεχόμενον.

(1) Τὸν νῦν Μητροπολίτην Κασσανδρείας (ε.θ.)
 (2) Τὸν πρὸ διετίας ἀποθανόντα Μητροπολίτην Λαρίσσης (ε.θ.)